

Zdroje:

- Francis S.Hill Jr.: Computer Graphics, Macmillan Publishing Company, New York, 1990
- H.A. Lauwerier, J.A. Kaandrop: Fractals (Mathematics, Programming and Applications), TR CS-R8762, Centre for Mathematics and Computer Science, Amsterdam, The Nietherlands, 1980
- J.C.Sprott, C.A. Pickover: Automatic Generation of General Quadratic Map Basins, Computers & Graphics, Vol.19, No.2, pp.309-313, 1995

Juliovy množiny

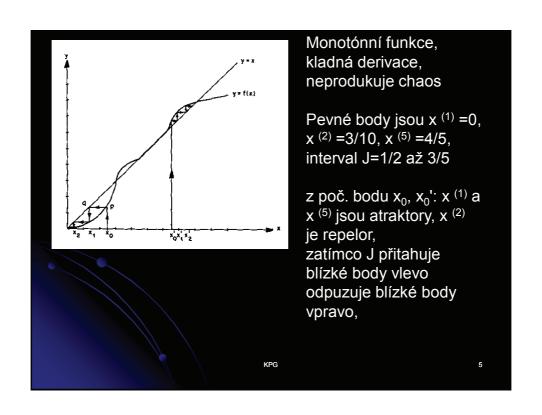

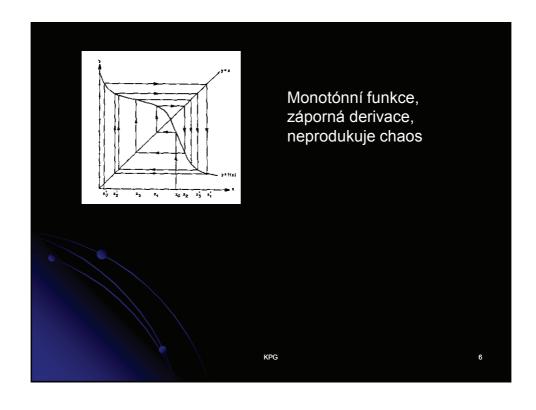
- Francouzský matematik G.Julia, 1918
- J.množina: z_{n+1} = F(z_n), z_n komplexní číslo
- Zachovává úhly, ale měřítko závisí na hodnotě z (lokálně je to rotace se změnou měřítka, měřítkový faktor |F´(z)|
- Standardní příklad: z_{n+1} = z_n² + c, c = a+ib
   v reálné notaci: x_{n+1} = x_n² y_n² + a,
   y_{n+1} = 2x_ny_n + b
- Důležité jsou pevné a periodické body F

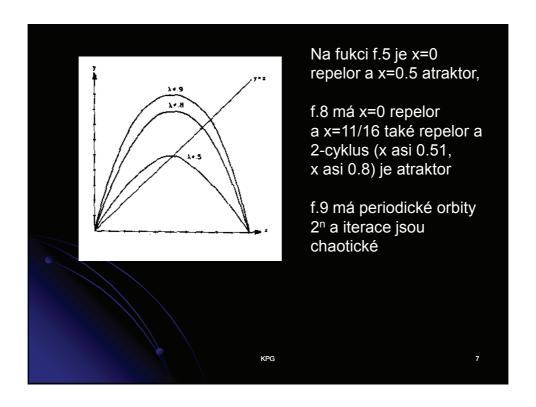
PG

- Pevný bod: určen vztahem z = F(z)
- Pokud |F'(z)| < 1, je bod stabilní. Je-li z₀ blízko stabilnímu pevnému bodu z, pak orbita z0, z₁,z₂,z₃... konverguje k z. Pak z je přitahující pevný bod atraktor.
- Pokud |F'(z)| > 1, je bod nestabilní, odpuzující.
- Pokud |F'(z)| = 1, je pevný bod neutrální.
- Periodický orbit (m-cyklus): z_m = F(z_{m-1})=z₀, m nejmenší celé číslo, pro které k tomu dojde; z₀ periodický bod řádu m. M-cyklus je stabilní, pokud |F'(z₀)F'(z₁)F'(z₂)...F'(z_{m-1})| < 1, dtto nestabilní.

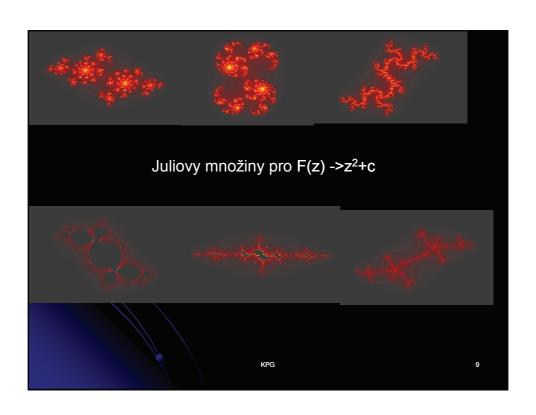
KPG

- Definice: Juliova množina množina všech komplex. čísel z: iterace F(z) ->z²+c je omezená pro určitou hodnotu c.
- Jednodušeji: graf všech komplex. čísel z, které se neblíží k ∞, když jsou iterovány v F(z) ->z²+c, kde c je konstanta.
- Vezme se pevné c, určí se barva pixelu v (x,y) použitím z₀=x+iy jako počát. bod
- Více iterací větší detail v obrázku
- Vzhled podle toho, zda c leží na odpovídající Mandelbr. množině – pokud ano, J. mn. bude zcela souvislá, a naopak (tj. rozhoduje orbita pro c=0).


```
function JuliaCount (x,y: extended; num: longint): longint;

{ num is the maximum number of iterations }

const thresh = 4.0; { a larger threshold may yield better pictures }

var

cx,cy,tmp,fsq: extended;
count: longint;

begin

cx:= 0.0005; cy:= 0.87;
fsq:= 0;
count:= 0;
while (count < num) and (fsq <= thresh) do

begin

count:= count+1;
tmp:= x;
x:= x*x - y*y + cx;
y:= 2.0*tmp*y + cy;
fsq:= x*x + y*y;
end;
JuliaCount:= count;
end; { JuliaCount }

longint;

longint;

var

cx,cy,tmp,fsq: extended;
count: longint;
begin

cx:= 0.0005; cy:= 0.87;
fsq:= 0;
count:= 0;
while (count < num) and (fsq <= thresh) do

begin

count:= count+1;
tmp:= x;
x:= x*x - y*y + cy;
fsq:= x*x + y*y;
end;
JuliaCount:= count;
end; { JuliaCount }

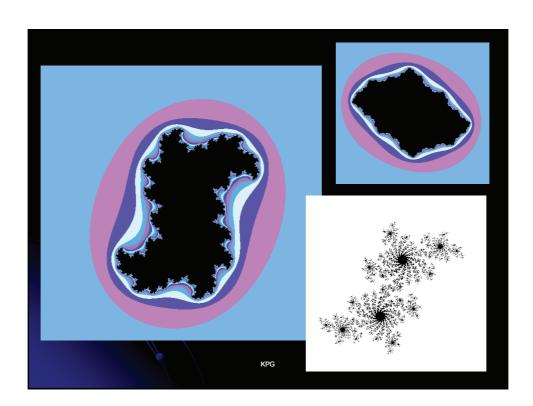
longint;
```

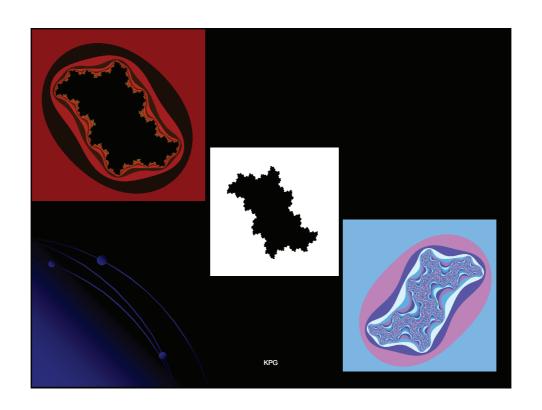
```
procedure Fill_pixels (var cells : TArray);

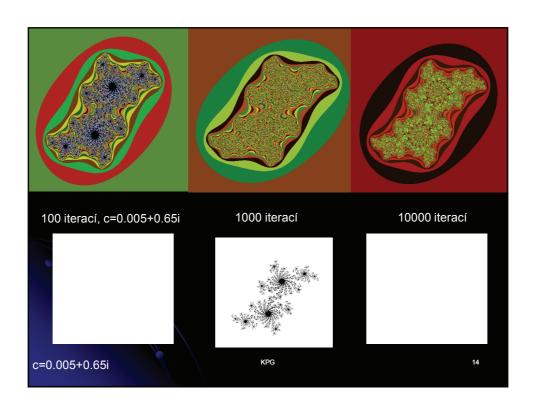
• Celek:

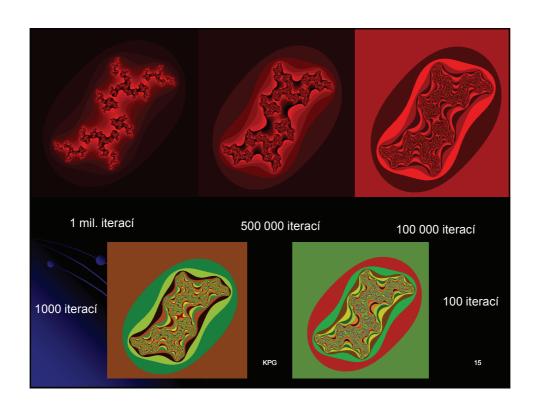
var i,j : integer;
    count,num : longint;
    x,y : real;
    col : TColor;

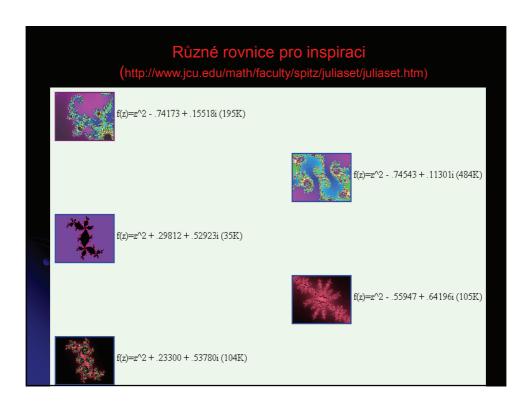
begin
    nrows := Form1.ClientHeight; ncols := Form1.ClientWidth;
    num := 1000;
    for i := 0 to nrows-1 do
        begin
    y := ymin+(ymax-ymin)*i/(nrows-1);
    for j := 0 to ncols-1 do
        begin
    x := xmin+(xmax-xmin)*j/(ncols-1);
    count := JuliaCount (x,y,num);
    if count=num then cells[j,i] := clBlack { point in the Julia set }
    else
        cells[j,i] := clWhite;
    end;
    end;
    kee
11
```


Mandelbrotovy množiny

- B.Mandelbrot, 1980
- Kreslí se body c=x+iy v komplex. rovině, pro které hodnota funkce "zůstává malá"

$$F_{k+1} = F_k^2 + c$$
, $F_0 = 0 + 0i$
 $F_1 = c$
 $F_2 = c^2 + c$
 $F_3 = (c^2 + c)^2 + c$
 $F_4 = ((c^2 + c)^2 + c)^2 + c$ atd.

zkoumaná hodnota: |F_k|

KPG

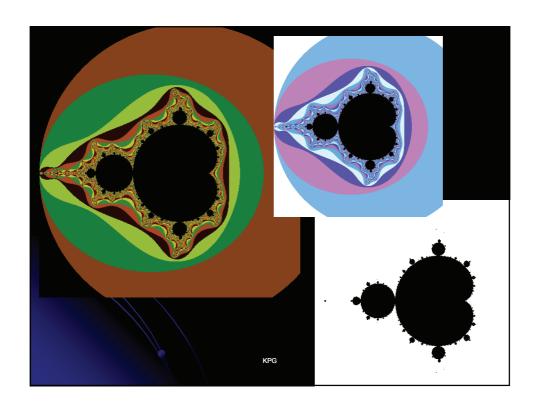
- Zkoumá se, zda |F_k| pro k=0,1,2,... a dané c roste nade všechny meze
- Spočítat prvních N iterací, N cca 1000, často stačí méně
- Pokud |F_k| ≤ 2 do N=té iterace, předp. se, že bod leží v M. množině, obarvíme černě
- Pokud |F_k| > 2 , posloupnost poroste nade všechny meze, bod neleží v M. množině, obarvíme bíle nebo podle počtu iterací, kt. |F_k| potřebovalo, než překročilo 2
- Hranice M. množiny je fraktální křivka
- M. množina je souvislá

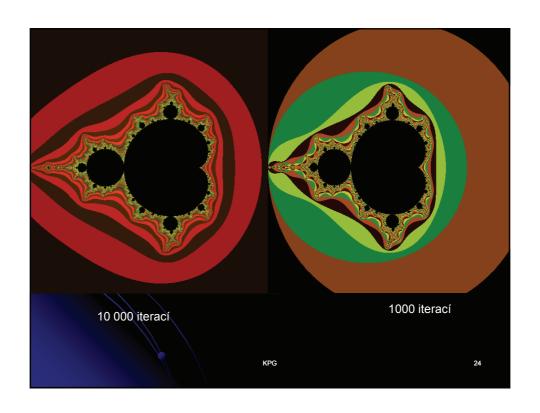
18

Př.: Chování pro 1 konkrétní c = -0.2 + 0.5i
F₂ = 0.41+0.3i,
F₃ = -0.1219+0.254i
F₄ = -0.2497+0.4381 atd.
Po asi 80 iteracích konerguje k F_k = -0.2499+0.33368i
- pevný bod funkce
|F_k| = 0.416479 => c leží v M. množině
Formát pro výpočet: aspoň double, blízko hranice více iterací
Ačkoliv je M. množina při zvětšení soběpodobná, detaily nejsou identické s celkem

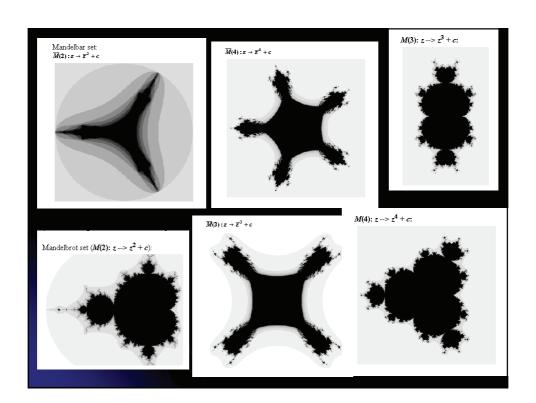


```
function MandelCount (cx,cy: extended; num: longint) : longint;
                  { num is the maximum number of iterations }
Výpočet:
                  const thresh = 4.0; { a larger threshold may yield better pictures }
                    x,y,tmp,fsq: extended;
                    count : longint;
                   x := cx; y := cy; fsq := x*x+y*y;
                   count := 0;
                       e (count < num) and (fsq <= thresh) do
                       count := count+1;
                       tmp := x;
                       x := x^*x - y^*y + cx;
                       y := 2.0*tmp*y + cy;
                       fsq := x*x + y*y;
                   MandelCount := count;
                  end; { MandelCount } KPG
                                                                                21
```


- z=z²+c nejznámější M. množina, ale jiné vzorce také možné – jiné M. množiny
- Aby to byla M.mn., c musí být proměnná a z začínat v (0,0i)
- Mandelbrotova množina kreslí se různá c
   v kartézské rovině, Juliova množina kreslí se různé počáteční hodnoty z, přičemž c je konst.
- Užití J. a M. množin: studie fázových transformací, dynamické systémy + teorie chaosu, vývojová biologie

- Modifikace: automatická generace fraktálů pro umělecké účely (J.C.Sprott, C.A.Pickover, 1995)
  - vzít jednoduché rovnice s upravitelnými náhodně vybranými koeficienty
  - vyřešit je na počítači
  - zobrazit jen ty, které splňují kritéria indikující "uměleckou kvalitu"
- obecná 2D kvadratická iterovaná mapa:

- Zobrazení: buď kreslit (x,y) nebo řešit pro různé počát. hodnoty a počítat počty iterací potřebných pro opuštění nějaké oblasti, barvu nastavit podle počtu iterací
- Též pro Juliovy množiny
- Volba koef: -1.2 až 1.2, inc 0.1, pak iterace rovnic s poč. podm. x=y=0, pokud opuštění kružnice se středem v počátku, r=1000, za100 až 1000 iterací, pak uložíme parametry a spočteme Escape fraktál pro určitou oblast
- Parametry reprezentovat písmeny (A=-1.2 atd.)
- Čas úniku možno reprezentovat výškou (terén)

